

سوره 28: القصص

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

طسم (1)

سهرنجی سهره های سوور هتی (البقرة) بده.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (2)

ئهمانه ای هتی قورئانی رون و ناشکران.

تَلَّوْا عَلَیْكَ مِنْ نَّبِیِّ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ (3)

ئیمه ههوالی بهسهره های موساو فیرعنت بو دهگیرینه و بهحق و راستی (تا بیته پهندهو ناموزگاریی) بو که سانیک که ایمان و باوهر ده هینن.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِیْعًا یَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ یُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَیَسْتَحْیِی نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ (4)

بیگومان فیرعون خوی بلند کرده و لهزه ویدا، خه لکه که هی دهسته دهسته کردو (جیاوازی خسته نیوانیانه وه)، دهسته هی کیانی دهچه وسانده وه لاوازی دهکردن، مناله نیرینه کانی سهرده برین، کچان و نافر هانی (بهز هلیلی ده هیشته وه)، به راستی نهو (سته مکاره) لهتاوانبارو خراپکاران بوو.

وَنُرِیْدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِیْنَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِیْنَ (5)

(له لایه کی تره وه) ئیمهش ده مانه ویت (دهروو بکهینه وه له) چه وساو هکان و منه تی خیر بکهین بهسهر لاوازر او هکاندا لهسهر رووی زه ویدا، وه ده مانه ویت بیانکهینه پیشه و او بیانکهینه جینشین.

وَأَمْكَنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ (6)

(هەر وهه دهمانهویت) پایه‌داریان بکهین و دهسه‌لاتیان بچه‌سپینین له‌سه‌ر زه‌ویدا، وهه‌و‌پیش‌بینین بو فیر‌عهون و هامان و سه‌ربازانین که‌لیی ده‌ترسان (ئهم به‌لینه‌خواایه‌به‌ویستی په‌روه‌ر دگاری بالاده‌ست دووباره‌ده‌بیته‌وه‌بو ئیمانداران له‌بارودوخی تاییه‌تی و گونجاودا).

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (7)

ئیمه‌نیگامان نارد بو دایکی موسا که‌تیر شیری بکات، وه‌(پیمانگوت) یه‌گه‌ر ترسایت (له‌وه‌ی که‌پیی بزانییت) فریی بده‌ره‌رووباری (نیله‌وه)، نه‌بترسه‌(له‌وه‌ی تووشی به‌لا بییت) نه‌خه‌فه‌تیشی بو بخو، ئیمه‌ده‌گه‌ر پینه‌وه‌بو لات و له‌ئاینده‌ش دا ده‌یکه‌ین به‌یه‌که‌یک له‌په‌یغه‌مبه‌ران.

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ (8)

ئه‌وسا ئیتر داروده‌سته‌ی فیر‌عهون هه‌لیان گرت‌ه‌وه‌تا بیته‌دوژمن و خه‌فه‌ت بو‌یان، به‌راستی فیر‌عهون و هامان و سه‌ربازه‌کانیان گونا‌ه‌کارو تاوانبار بوون.

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْلُبُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (9)

(کاتی که‌فیر‌عهون موسای ساوای بینی فه‌رمانی کوشتنی دا) خیزانه‌که‌ی (نه‌یه‌یشت و) وتی: (هیوادارم) بیته‌مایه‌ی خوشحالیی بو منیش و بو توش، مه‌یکوژن، به‌لکو (له‌ئاینده‌دا) سوودمان پی بگه‌یه‌نی، یا ده‌یکه‌ینه‌کوری خو‌مان که‌ئه‌وان (نه‌وه‌ی ئیسرائیل) هه‌ر پیی نه‌زانن و هه‌ستی پینه‌که‌ن.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا
لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (10)

ئەوسا دل و دەروونی دایکی موسا هەستی بەبیتاقەتی و بەتالییەکی زۆر
دەکرد، خەریک بوو رازەکەئاشکرا بکات، ئەگەر ئیمەدلیمان دامەزراو
نەکردایەتا لەو کەسانەبیت کەبروایان بەبەلینی خوا هەیه.

وَقَالَتْ لِأَخْتِهِ فُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (11)

پاشان بەخوشکەکەهی موسای وت: برۆ بەشوین هەوال و دەنگ و
باسیدا، (دوای تاویک) لەکەناریکەوەبینی کەئەوان هەستیان پینەکرد.

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ
وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ (12)

ئیمەپیشتر هەرچی دایەن و شیردەر لەهومان حەرامکرد (خوشکەکەهی
بەمەهی زانی حەکیمانەلەکوۆشک نزیک بوو) وتی: ئایا ناوێشان
مالیکتان پێ بلیم کەئەو منالەتان بو بەخێو بکەن، دلسۆزو میهرەبانیش
بن بۆی.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (13)

بەو شیوەیەگیرامانەوہبو لای دایکی تا دلنیاو دلنارام بیت و چاوی
بەدیتنی ئاسوودەببیت ئیتر خەفەت نەخوات و لای پروون بیت کەبەلینی
خوا حەق و راستە، بەلام زۆر بەی (ئەو خەلکە) نازانن و هەستی
پیناکەن.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (14)

(دوای چەند سأل) تەمەنی گەیشتە(رادەهی ئەوہی کەلەر ووی تیگەیشتن و
لاشەوہ) بەهیزو بەتوانا بیت، ئیمەحیکمەت و دانایی و زانستی و
زانیاریمان پێبەخشی، هەر بەو شیوەیەپاداشتی چاکەکاران دەدەینەوہ.

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (15)

(موسا) لهکاتی غهفلهتی خه لکی شاردا خوی کرد به کوچهو بازاردا، بینی دوو پیاو شهر یانه، نهمه یان لهتایه فهی خویهتی و نهمه شیان لهدهستهی دوژمنه کهیهتی (سهر بازی فیر عهونه)، نهوهی که خزمی خوی بوو (موسای بینی) هاواری لی کرد (که فریای بکهویت و) لهدهستی دوژمنه کهی رزگاری بکات، (موساش به پهله چوو بهده میه وه) بو کزیکی مالی به کابرای (قبطی) دا و کوشتی، (موسا په شیمان بوو له بهر خویه وه) وتی: نهم کاره شهیتان پیی کردم (من نهم دهویست بیکوژم) بهراستی شهیتان دوژمنیکی گومرا کهری ناشکرایه.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغْفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (16)

(نینجا دهسته کانی بهرز کرده وه) وتی: پهروه ردگارا من ستهمم لهخوم کرد (کاتی که لهدهستم دهر چوو نهو کابرایهم کوشت) لیم ببوره و بمبهخسه، (خوای میهره بانیش) لپی خوشبوو، بهراستی نهو زاتیکی لیخوشبوو و میهره بانه.

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ (17)

(موسا ههستی کرد پهروه ردگاری نرای گیرا کردوو هبویه) وتی: پهروه ردگارا مادهم ناوا نازو نیعمهتی (لیخوشبوونت بهسهردا پرژاندم) من نیتر ههرگیز نابمهپشتیوان بو تاوانکاران.

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ (18)

نهوسا ترس و بیم دایگرت و بهشاردا دهسورایه وهو چاودیری دهکرد، (کو توپر کابرای) کهدوینی فریای کهوت، هاواری لیکرد (فریام)

بكهوه!)، موسا (چوو بههاواريهوهو پيی) وت: بهراستی تو کابرايهکی شهرهنگیزو گيچلگيري ئاشکرای.

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي
كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ
تَكُونَ مِنَ الْمَصْلِحِينَ (19)

کاتی که موسا ویستی هیرش بکاتهسهر ئهوهی که دوژمنی
ههردووکیانه (واتهقبطی یهکه، کابرا) وتی: ئهی موسا دهتهوی منیش
بکوژیت وهک ئهوه کهسهی دوینی کوشنت، دیارهتو دهتهویت
ببیتهپالهوان و زوردار لهزهویدا، وهناتهویت بچیتهپریزی ئهوه
کهسانهوهکهچاکهکارن.

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ
لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ (20)

(دوای ماوهیهک) لهوپهری شارهوهپیاویکی (نیماندار کهلهخزمانی
فیرعهندا بوو) بهپهلههات و وتی: ئهی موسا (فریای خوت کهوه)
دارودهستهی (فیرعهون) دانیشتون و نهخشهدهکیشن تا بتکوژن، (تا
زووه) دهرچوو (ئیرههجهی بیله) من ئاموژگاریت دهکهم و (دلسوزی
توم).

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (21)

(موسا) لهشار دهرچوو بهترس و بیمهوه، ههر سهیری ئهملاو ئهولای
خوی دهکرد، (لهبهرخویهوه) دهیوت: پهروهردگارا لهدهست قهومی
ستهمکار پرزگارم بکه.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ (22)

کاتیک پرووی کردهشاری مهدیهن (دووباره پرووی کردهپهروهردگاری و)
وتی: ئومیدهوارم کهپهروهردگارم پرینموونی بکات بو شوین و
جیگایهکی راست و دروست (دوور لهکیشهو ناخوشی).

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْفُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمَّرَاتَيْنِ تَدُودَانَ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ (23)

کاتی که گهیشته ئاو هکهی مهدیهن، خه لکیکی بینی که مالاته کانیان ئاو دهدا،
لهو لاشه وه دوو نافرتهی بینی که به خویمان و (مه ره کانیه وه) دوور په ریژ
(وه ستابوون)، (لییان چوو هپیشی و پرسى و) وتی: ئه وه ئیوه بوچی
لیره وه ستاوون؟ کیشه تان چیهوا دوور په ریژن؟ (نافرته کان) وتیان:
ئیمه (ناتوانین مالاته که مان) ئاو بدهین، ههتا شوانه کان نه روون و چولی
نه کن، باوکیشمان پیره میردیکی به سالآ چوو.

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ
(24)

(موسا مهردانه، شوانه کانى برداو مالاته که یانی) ئاوداو (به ریى کردن)،
دوایی چوو هژیر سبیره یىک و (نزای کردو) وتی: پهروه دگارا تو خیره
بیری زورت به سردا رژاندووم، به لام هیشتا ههژارم و ناتاجی
به خششی زیاترم.

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ (25)

(دوای تاویک) یه کى له که چه کان هات (بو لای موسا) زور به شهرم و
حه یاه هه رویشت به ریگهدا، (که گهیشته لای پیى) وت: باو کم بانگت
ده کاو ههز ده کات پاداشتی (ئهو چاکهو) ئاودانی مالاته که بو ئیمهت
ئه نجامدا، بداتوه، کاتی که (موسا گهیشته لای باوکیان، دوای هه وانه وه)
هه موو به سه رهاته که ی خوی بو گیرایه وه (باوکی که چه کان) وتی:
مه ترسه، تو ئیتر رزگارت بوو له ده ست قهومی سته مکار.

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (26)

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ
أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (30)

کاتیک که مسا لهئاگره که نزیک بووه، له که ناری لای راستی
دوله که وه له شوینیکی پیروژه وه له پال درمخته که وه (دهنگیک فهر مووی)
نهی موسا: دلنیا به که بهر استی من نهو خواهم که پهروهر دگاری ههموو
جیهانه کانم.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى
أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ (31)

(ئینجا فهر مووی): دهی، گوچانه کهت فری بده، (ههر که فری دا موسا)
بینی زور به خیرای ده جولیته وه وه کو تووله مار، هه لات و پشتی هه لکردو
ئاوری نه دایه وه، (خوا فهر مووی) نهی موسا وه وه مهترسه تو لهو
که سانهی که نه مین ده بیت و (له ترس به دووریت).

اسْأَلْكَ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ
الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانَ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
(32)

ئینجا دهستت بخه رهن باخه لته وه، به شیوه یه کی سپی (وه کو بلور، دهستت
خوی ده نوینیت) بیگهردو بی پهلهو عیب، ههروه ها بازوه کانت
بینهروه یهک و له سهر سینهو دلتی دانی و ترس و بیمت نامینیت، نه
دوو (معجزه) یه دوو به لگهن له لایهن پهروهر دگارته وه بو سهر فیرعهون
و دارودهستهی، بهر استی نهوانه قهومیکی یاخی و ناله بارو تاوانبارن.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (33)

(موسا) وتی: پهروهر دگارا (خوت ده زانیت) که من که سیکم لی
کوشتون، ده ترسم بم کوژنه وه.

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْتُهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُكَذِّبُونِ (34)

هاروونی بر اشم زمان پاراوتره، ئه‌ویش له‌گه‌ل من ره‌وانه‌بکه، بۆ
ئه‌وه‌ی پشتیوانیم لی بکات و پشتگیرم بیت چونکه‌ده‌ترسم به‌درۆم
بخه‌نه‌وه.

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعُلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا
أَنُتْمَا وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ (35)

(خوا) فهرمووی: ئیمه‌(پشت و) بازووی تو به‌هیز ده‌که‌ین به‌هوی
براکه‌ته‌وه‌ده‌سه‌لاتیکتان پیده‌به‌خشین که‌نه‌توانن بینه‌سه‌رتان، به‌هوی
(معجزة) 9کانمانه‌وه‌هر دووکتان و هه‌موو شوینکه‌وتوانتان سه‌رکه‌وتوو
ده‌بن.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ (36)

کاتیکی که‌موسا به‌(معجزة) ئاشکر اکانمانه‌وه‌روو به‌روویان بۆوه، وتیان:
ئه‌مه‌هر جادوویه‌کی ده‌ست هه‌لبه‌سته‌و (شتیکی وانیه) ئیمه‌له‌باوانی
دیرینمانه‌وه‌(هه‌والی یه‌کتاناسیی و پیغه‌مبه‌ران و قیامه‌ت و له‌و
بابه‌تانهمان) نه‌بیستوه.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ
الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (37)

موسا وتی: په‌روه‌ر دگرم خوی چاک ده‌زانیت که‌کی له‌لایهن
ئه‌وه‌وه‌(به‌رنامه‌ی) هیدایه‌تی هیناوه، سه‌رئه‌نجام به‌هه‌شت بۆ کی ده‌بیت،
به‌راستی سه‌مه‌کاران سه‌رفه‌رزا نابن.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ
عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أُطْعَمُ إِلَىٰ إِلَهٍ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ
الْكَاذِبِينَ (38)

فیرعه‌ون (سه‌رکه‌شانه) وتی: ئهی خه‌لکینه‌من که‌سی تر شک نابن
که‌شایسته‌بی به‌وه‌ی که‌خواتان بیت جگه‌له‌خۆم، ئهی هامان تو له‌گه‌ل

خشتی سووره وه کراوم بو دروست بکهو، وهقه لایهکی بهرزو پتهوم بو
بینا بکه(بهلکو پیایدا) سهرکهوم وهخوای موسا ببینم (ههرچهنده) من
بروام وایه که له ریزی دروزه کاندایه...!!

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ
(39)

فیرعهون و سهربازان و دهست و پیوهندی بهناحق لهسهر زهوی
(مصر) دا فیزیان کردو خوایان بهگهوره زانی، وهگومانیان وابوو که بو
لای نیمه ناگهرینه وه.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانَظَرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (40)

نیمه خووی و سهربازان و دهست و پیوهندیمان پیچایه وه نو قمی ده ریامان
کردن، سهرنج بدهو ته ماشا بکهو بزانه چۆن بوو سهرئه ناجامی
سته مکاران.

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ (41)

نیمه ئهوانه مان کرده رابه رانیک که خه لکی هان ددهن تا بیان خه نه ناو ناگری
دۆزه خه وه له رۆژگاری قیامه تیشدا سهر کوتو نابن.

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ (42)

ههر لهم دنیا دا نه فرینمان خسته شوینیان، له وژی ره ساخیزیشدا
ئهوانه زور نیسک تال و روخسار ناشرینن و (کهس بهزه یی پیایاندا
نایه ته وه).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (43)

بیگومان نیمه کتیبی (ئاسمانی، تهوراتمان) بهخشی به موسا دوا ی ئه وه ی
که قه وه پیشوه کانمان له ناو برد، (چونکه یاخی بوون) تا ببیته وه ی

بهرچا وروونی خه لکی، وهه دایهت و پرینموونی و رحمهت و میهره بانیی (بو خه لکی)، به لکو یاداوهری وهر بگرن و تیفکرن.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ (44)

(ئهی پیغه مبهر) تو له بهشی روژ ناوای (کیوی طوردا) نه بوویت کاتیک که (په یامی خو مان) را گه یاند به موسا و فهرانمان پیدا، هر گیز تو نامادهی دیتنی (ئهو رووداوانه) نه بوویت.

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (45)

به لام نیمه چهنده ها نه وه مان هینایه کایه وه ته مه نی دریشیان هه بوو، هر وه ها وه نه بی تو له ناو دانیشتوانی شاری مه دینه دا نیشته جی بوو بیت و نایه ته کانی نیمه به سه ری اندا بخوینیته وه، به لکو هر نیمه یین که پیغه مبهر ان ره وانه ده که یین، (وه په ندو ناموژگاری بو تو ی باس ده که یین).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (46)

جا تو (ئهی محمد صلی الله علیه وسلم) له لای کیوی طوردا نه بووی کاتی بانگمان له (موسا) کرد، به لکو نه وه رحمه تی تاییه تی بوو له لایه ن په روه ردگار ته وه تا قهومی که بیدار بکاته وه که پیش تو بیدار که ره وه یه کیان بو ره وانه نه کرا وه، (کهواته) یاداوهری وهر بگرن و تیفکرن (وه له وه به سه ره هاتانه دا سوود وهر بگرن).

وَلَوْ لَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (47)

خو نه گهر (ئهو خه لکه) تووشی به لایه ک ببونایه (پیش ره وانه کردنی تو ئه ی مؤمد صل الله علیه وسلم) به هو ی گونا هو تاوان و ده ستپیش که ری

خراپیان هدهدیانوت: پهروهر دگارا نهدهبوو پیغهمبهر یکمان بو
ر هوانه بکویت تا شوینی (بهر نامو) نایهتهکانی تو بکهوتینایه، وهله ریزی
نیماندار اندا بووینایه؟!

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمْ
يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كَافِرُونَ (48)

کهچی کاتی کهحق و راستیان پی راگهینرا له لایهن نئمهوه، وتیان:
نهدهبوو (معجزة) ی ههبی ههروهکو موسا ههیبوو، مهگهر ئهو
(جولهکانه) کاتی خوی بی باوهر نهبوون بهوهی کهبهموسا و (عیسا)
بهخشرابوو؟ دهیانوت: دوو جادوو پهیدا بوون، وهدهیانوت: نئمهباوهرمان
بههیچ کامیان نیه.

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (49)

(نهی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم) پئیان بلئ: دهباشه نئوه کتیبییکی تر
بینن له لایهن خواوه کهباشترو چاکتر بیت لهو دوانه، من شوینی دهکهوم،
نهگهر نئوه راست دهکن.

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بغیر هدی من الله ان الله لا یهدی القوم الظالمین (50)

خو نهگهر بهدم بانگهوازی توونه هاتن، نهوچاک بزانه کهئوهوانه شوینی
ناره زوی خویان کهوتوون جا کی ههیهلهو کهسه گومر اتر که شوینی
ناره زوهکانی بکهویت، دوور له هیدایهت و رینمووی خوا، بیگومان
خوا هیدایهتی قهومی سته مکار نادات.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (51)

بهر استی نئمه پهمی (خومانمان) پی راگهیان دوون (لهقور ئاندا) بهلکو
یاداوه ری وهر گرن.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ (52)

لهوانه‌ی که پیشتر کتبی (تورات و ئینجیلان) پی به‌خشیون،
هه‌یانه‌باوهر ده‌هینیت به (محمد صلی الله علیه وسلم).

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ
(53)

کاتی که (قورئان) ده‌خوینریته‌و به‌سه‌ریاندا خیرا ده‌لین: ئیمه‌باوهر مان
پییه‌تی، به‌راستی نهم (قورئانه) حه‌قیقه‌ت و راسته‌قینه‌یه‌که‌و له‌لایهن
په‌روهر دگار مانه‌و ه‌پیمان راگه‌یه‌نراوه، ئیمه‌پیشتر ههر موسولمان و
ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار بووین.

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (54)

ئه‌وانه‌دوو جار پاداشت و هرده‌گرن و پاداشتیان دوو به‌را به‌ره‌به‌هوی
خوگری و ئارامگریانه‌وه، به‌چاکه‌ش به‌ره‌لستی خراپه‌ده‌که‌ن،
ههر وه‌ها له‌و رزق و روزیه‌ی که‌پیمان به‌خشیون ده‌به‌خشن.

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّعْنَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَأَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ (55)

ئه‌وانه‌کاتی که‌قسه‌و گوفتاری ناپه‌سه‌ندو نابه‌جی ده‌بیسن پشتی تیده‌که‌ن و
ده‌لین (به‌نه‌فامان) کار و کرده‌وی خو‌مان بو خو‌مان، سلاوتان لیبت
(ئیمه‌شهر خواز نین) ئیمه‌به‌ته‌ما نین که‌له‌گهل نه‌فاماندا (دانیشین).

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
(56)

به‌راستی (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر) تو ناتوانی هیدایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌بده‌یت
که‌خوشت ده‌وین، به‌لکو ههر خوا (هیدایه‌تی به‌ده‌سته‌و) هیدایه‌تی

ئەوانەدەدات كەدەپەوئیت و (خیریان تیایه)، ئەو زاتەزۆر دانایەبەوانەپ
كەریبازی هیدایەتیان گرتۆتەبەر.

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمْكِن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا
يُجَبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (57)

(قورەپش و باوەر لاوازان لەهەموو سەردەمیكددا) دەلین: ئەگەر
ئیمەشوینی هیدایەت و (بەرنامەپ ئیسلام) بكەوین لەگەڵ تۆدا لەسەر
زەوی و شوپنەواری خۆمان دەربەدەر دەبین و تووشی نەهامەتی دین،
مەگەر ئیمەشوینیکی دوور لەستەم و پر لەئاسایشمان بۆ فەراهم
نەهیناون كەجۆرەها بەروبومی بۆ دیت و لەهەموو نازو نیعمەتیك
بەهرەوەرە، هەمووشی رزق و بەخشش لەلایەن ئیمەو، بەلام
زۆربەیان نازانن و (هەست بەدەسەلاتی ئیمەناكەن).

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسَاكِينُهُمْ لَمْ يَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا
قَالِبًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ (58)

چەندەها شارو شارۆچكەمان لەكاتیكددا كە(دانیشتوانی) لەسنور
دەرچوون، لەناومان بردن، ئەووتەخانوبەرەو شوپنەواریان چۆلەدوای
تیاچونیان مەگەر كەمیک نەبیت، وەهەر ئیمە(ئەوساش و ئیستەش)
خاوەنی (مولك و خانوبەرەو سامانیان) بووین.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رَسُولًا يَلْقَاهُمْ آيَاتِنَا
وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ (59)

وئەبێ پەرەدگاری تۆ هەر لەخۆپەوولات و شارانی كاول كرددبیت،
بەلكو لەناو كۆنترین و دیرینتریناندا (كەبەدایكیان ناوی بردوو)ە
پینگەمبەریکی ناردوو تا ئایەتەكانی ئیمەیان بەسەردا بخوینیتەو، وئەبێ
ئیمەشارو ولاتانمان كاول كردبێ (بەبێ هۆ)، بەلكو كاتیک ئەو كارەمان
كردوو كەدانیشتوانی دەستیان داووتەستەمكاری.

وَمَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ (60)

هەرچیتان پێ بهخشر او ه، ئهوه نازو نيعمهت و زينهت و جوانی ژيانی دنيايه، (بهلام دلنيا بن) كهئهو بهشهی لای خوايهچاکتر و دهوامدار تره، ئایا ئهوه عهقل و ژيریتان ناخهنه کار؟!

أَقْمَنَ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (61)

ئایا ئهو كهسهی كه به لاینیکی چاکمان داوه تی و پێی دهگات، وهكو ئهو كهسه وایه كه ههر له ژيانی دنيا دا كه می رابواردنی پێ ببهخشین، بهلام له ده رنهجامی (بو لپیر سینه وهی توندو سهخت).

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (62)

روژێك دیت، بانگیان لی دهکریت (بو مو حاسه بهو لپیر سینه وه، خوا پروو بهوان) ده فهر مویت: کوا ئهو شه ریک و بتانهی كه ئیوه به ها وه لی منتان داده نا به حسابی خوتان.

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ (63)

ئهو انه ی كه بر یار داده ی خوا دژیان ده رچوو (به خه جاله تیه وه) ده لاین: په روه ر دگارا ئهو انه ئهو كه سانه ن كه ئیمه گو مر امان کردن، چون كه ئیمه ش گو مر ا بووین، بوینه هوی گو مر ا کردنی ئهوان، ئیمه به رین له وانهو له هه له میان (له به رده م دادگای) تودا، ئهوانه (در و ده کهن) ئیمه میان نه په ر ستوو وه (شوینی ئیمه نه كه وتوون، به لکو شوینی ئاره زووی خویان كه وتوون).

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ (64)

ئهوسا پێیان دهوتریت: ئاده ی ها وه لانتان و خوا کانتان بانگ بکهن، ئهوانیش بانگیان ده کهن به لام وه لام و به ده مه وه چوون نیه، ئهوکاته سزای

سهختی دۆزه خ دهبین، ئاوات دهخوازن کهخۆزگهر یبازی هیدایهتیان بگرتایهتهبهر.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ الْمُرْسَلِينَ (65)

پوژیک دیت خوا بانگیان دهکات و پیمان دهفهر مویت: ئەو هچون بهر هنگاری بانگهوازی پیغه مبهرانتان کرد.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ (66)

(لهسهختی) ئەو پوژه ههموو ههوا لیک فهراموش دهکهن (ههموو شتیکیان لهبیر دهچیت) ههتا پرسیار لهیهکتر کردنیش.

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ (67)

جا ئەوهی تهوبه دهکات و باوهری (دامهزراو) دینیت و کارو کردهوهی چاک نهنجام دههات، ئومیده ئەو جور ههسانه لهسهرفهرازو (بهخته ههراو) بن.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (68)

ههر پهروه دگاری تویه که ههر چیه کی بویت دروستی دهکات و هه لیده بژیریت، (خه لکی) ئەو دهسه لاتهیان نیه، پاکیی و بیگهر دیی و بلندی بو خوایه له بهرا ن بهر ئەو شتانه وه که نه فامان دهیکه نه شهریک و هاو هل.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ (69)

ههروه ها پهروه دگاری تو دهزانیته که ئەو خه لکه چییان له سینه وه دهرو نیاندا شار دۆته وه هه چی دهرده خهن و ئاشکرای دهکهن.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (70)

خو زاتیکه که جگله خوایه تی تر نیه، سوپاس و ستایش له سه ره تاو
کو تاییدا، له دنیاو قیامه تا، هه شایسته ی ئه وه، حوکم و فهر مانیره و ابیش
هه به ده ست ئه وه، گه رانه وه ش هه بۆ لای ئه وه.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَقْلًا تَسْمَعُونَ (71)

پێیان بلی: باشه، خه لکینه ئه گه ر خوا شهو گار بکا به هه می شه یی تا روژی
قیامه ت و (هه ر روژ نه بیته وه)، چ خوایه کی تر هه یه جگله له الله بتوانیت
پروونا کیتان بۆ فه راهه م بینیت، ئایا ئیوه (ئه م راستیانه) نابستن؟!!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ
اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٍ تُسْكُونُ فِيهِ أَقْلًا تُبْصِرُونَ (72)

(هه ره ها پێیان) بلی: باشه ئه ی ئه گه ر خوا روژگاری کرده هه می شه یی
له سه رتان و تا روژی قیامه ت خایاندی، کام خوا
هه یه جگله له الله که شهو گارتان بۆ پێش بینیت تا ئارامی تیا بگرن، ئایا
ئیوه سه رنجی ئه م دیار دانه ناده ن و نایان بینن?!!

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ (73)

جا له ره حمه ت و میهره بانیی ئه وه زاته ئه وه یه که: شهو و روژی
کردوو به هه یی ئارامی و حه وانه وه، کارو کاسپی کردن و به ره به ردن
له به خشه کانی، به لکو تا ده تان شوکرانه بژیرو سوپاسگوزار بن.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (74)

پوژیک دیت که خوا بانگیان ده کات و پێیان ده فهر مویت: ئه وه کوان ئه وه
شنامه ی که به گومانی ئیوه هاوه ل و شه ریکی من بوون?!!

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (75)

(هەر لهو پرۆژهدا) له ههر ئوممهتیک شایهتیک لهخویان دههینینه مهیدان (لهپینغه مبهران و شوینکهوتوانیان) (وه بهخه لکی سه رگه ردان) ده لپین: ئادهی ئیوه به لگه تان چیه (له سه ر لادان و گونا هتانه) (ئهو پرۆژه ئیتر) زور به چاکیی دهزانن و دُنیا ده بن که حه ق و حه قیقه ت لای خوا یه و (ههر ئه و شایسته ی په رستن بووه)، ههر چی ئه و شتانه ش که بر وایان پئی هه بوو، هه لپان به ستبوو، هه مووی ون و نادیار و بی نرخ دیته به رچاو.

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (76)

بێگومان قارون لهقهوم و خویشانی موسا بوو (به لام بههوی مال و سامانیهوه) خوی گیف دهکرده و به سه ر یاندا و فیزی به سه ر دا دهکردن، ئه و نده مال و سامان و داراییمان پیه خشیوو که کلیلی (گه نجینه و قاسه کانی) به چه پک و دهسته بوون و له شوینی قایم و سه نگیندا هه لگیرابوون، (پرۆژیکی هه ندی ئیمانداری) خزمی پپیان وت: دلخوش مه به به م سامانه، (له سنوور ده رمه چۆ) چونکه خوا ئه و که سانه ی خوش ناویت به هوی که یف و ئاهه نگه وه (له سنوور ده ر ده چن و گونا هو تاوان ده کن).

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (77)

هه ول بده به و مال و سامانه ی که خوا پئی به خشیوی مالی قیامه ت و (به هه شتی به رین) بکه ره، وه به شی خویشت له دنیا دا (به حه لالی) فه رامۆش مه که، چاکه خوا زیش به هه ر وه ک خوا چاکه ی هینا وه ته ریت، نه که ی هه ولی فه سادو گونا هو تاوان بده ی له سه ر زه ویدا، چونکه به راستی خوا تاوانباران و گونا هکارانی خوش ناویت.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْنُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ دُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (78)

(قاروون) وتی: ئەم سامان و داراییەم بەهۆی زانست و زانیاری خۆمەو بە دەست هیناوه، باشمەگەر نازانیت، خوا پیش ئەم، چەندەها قەوم و هۆزو گەلانی لەناو بردوو و کەلهو زیاتر بە دەسه لاتتر و سەر و تمەندتر بوون؟، پرسیاریش لەگوناھانی تاوانبران باکریت، (چونکە تۆ مارەو لای خوا ئاشکرایە).

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (79)

(رۆژیک قاروون) خۆی سازداو بەراز اوھیی چوو دەرهو (بۆ خۆنواندن)، ئەوانەیی کە ئاواتیان ژینای دنیا یەوتیان: ئای خۆزگە ئیمەش وەکو قاروون سامان و دەسه لاتمان ببوایە، بەراستی بەختیکی زۆرو چاکی ھەیە.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (80)

بەلام ئەوانەیی کە زانست و زانیاری (راستیان) پێی بەخشر اوھو (نرخە قیامەت دەزانن) وتیان: ھاوار بۆ ئیو، (بۆ تێنافکرن) پاداشتی خوایی زۆر چاکترە بۆ ئەو کەسەیی باوهری (دامەزراری) ھەبەو کارو کردەوھە چاک ئەنجام دەدات (ئەو پاداشتەش) دەست کەس ناکەوئیت مەگەر ئەوانەیی کە خۆگرو ئارامگرن (و لەتاقیکردنەو کاندای پلەیی سەرکەوتن بە دەست دەھینن).

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ (81)

ئەوسا (کەبێنیمان قاروون بەتەواویی لەسنوور دەرچوو) کوتوپر خۆی و مأل و سامانیمان برد بەناخی زەویدا، ھیچ دەستەو گروپە کیش نەبوو فریای بکەوئیت و لە دەست (خەشم و قینی) خوا دەر بازی بکات، بێگومان لەو کەسانەش نەبوو کە دەر بازیان ببیت.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَّتْ مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَأَنَّ مَنْ اللَّهَ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ (82)

ئینجا ئەوانەى كەدوینی ئاواتیان بهقاروون دەخواست دەیانوت: ئەى
هاوار بەس نەبوو (و هكو ئەو تیانەچووین) دیارەكهخوارزق و رۆزى
زۆر دەبەخشیت بەهەر كەس كەبیهویت یاخود كەمى دەكاتەوه (بى
حیكەت و بى مەلامەت نیه)، ئەگەر فەزڵ و بەهرەى خواى
نەبوايەلسەرمان، ئیمەش بەناخى زەویدا رۆچوو دەبووین، ئای
كە (رۆون و ئاشكرایه)، كافرو خوانەناسان سەرفەراز نابن.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (83)

(جا ئیتر با خەلكى دُنیا بن) كەئەو مالى قیامەتەو (ئەو بەهەشتى
بەرىنەمان) نامادەكردووهبو ئەو كەسانەى كەنەبەرزى و بڵندى و
گەورەبیان دەویت لەزەویدا، نەفەسادو گوناھو خراپە، سەرنەجام و
(سەرفەرازیش) هەر بو پارێزكاران و خواناسانە.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (84)

ئەوەى كاروكردهوەى چاك ئەنجام بدات، ئەوچاكتەر دیتەپرى، ئەوەى
گوناھو هەلەبكات، پاداشتى ئەوانەى كەگوناھو هەلەدەكەن بەگوێرەى
كاروكردهوكانىانە.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (85)

بەرستى ئەو زاتەى كەگەياندى قورئانى لەسەر تو
پيوستكردوو سەرنەجام دەتگيریتەوهبو قیامەت و (بەهەشتى بەرىن)،
(ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم پىيان) بلى: پەروەردگارم خوى چاك

دهز انیت و لهه موو کس زانتره بهو کسهی که هیدایهتی هیناوه، وه بهو
کسهش کهله گومر ابو نیکی ئاشکرا دا گیری خوار دووه.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِّلْكَافِرِينَ (86)

(تو نهی محمد صلی الله علیه وسلم) بهتاما نه بوویت که قورنانت بو
ر هوانه بکریت، به لام ره حمهتی پهروه ردگاری تو (به شایستهی زانیت)،
هه رگیز خوت مه که به پشتیوان و هاوکاری کافرو خوانه ناسان.

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ (87)

نهیه لیت (کافران) بینه کو سپ له بهر ان بهر ئایه تهکانی خواوه دوا ی نه وهی
که بو تو ر هوانه کراوه، هه میشه بانگه شه بکه بو لای پهروه ردگارت،
هه رگیز نه که هی خوت بخه یته ریزی مو شریکه کانه وه.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (88)

هه رگیز نه که بیت له گهل خوادا هاناو هاوار له خوا یه کی تر بکه بیت،
چونکه جگلهو زاته خوا یه کی تر نیه، هه رچی شت هه یه تیا چوو وه
له ناو چوو هه جگلهو زاته، فهر مانر هوا یی هه ر شایستهی نه وه، هه مو انیش
هه ر بو لای نه وه ده گه ر ینه وه.